

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3775/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji tog suda Katarini Jukić, u pravnoj stvari tužiteljice Dubravke Marušić, OIB 22249631360 iz Nove Gradiške, Urije 9, koju zastupa punomoćnica Jasna Matičević, odvjetnica iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatske poštanske banke d.d., Zagreb, Jurišićeva 4, OIB: 87939104217, radi isplate, nakon održane glavne javne rasprave, 29. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. OIB 87939104217 isplatiti tužiteljici Dubravki Marušić OIB 22249631360 iznos od 4.676,72 EUR sa zakonskom zateznom kamatom, i to:

Na iznos od 0,18 eura	od dana	13.11.2007.	godine do dana isplate
Na iznos od 2,67 eura	od dana	10.01.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 1,72 eura	od dana	12.02.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 7,14 eura	od dana	11.03.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 11,10 eura	od dana	14.04.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 4,97 eura	od dana	09.05.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 6,85 eura	od dana	12.06.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 4,98 eura	od dana	08.07.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 4,97 eura	od dana	11.08.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 4,97 eura	od dana	09.09.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 12,08 eura	od dana	14.10.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 16,78 eura	od dana	17.11.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 10,09 eura	od dana	12.12.2008.	godine do dana isplate
Na iznos od 31,73 eura	od dana	14.01.2009.	godine do dana isplate
Na iznos od 31,92 eura	od dana	13.03.2009.	godine do dana isplate
Na iznos od 25,75 eura	od dana	09.04.2009.	godine do dana isplate
Na iznos od 27,17 eura	od dana	11.05.2009.	godine do dana isplate
Na iznos od 27,45 eura	od dana	15.05.2009.	godine do dana isplate
Na iznos od 25,02 eura	od dana	15.06.2009.	godine do dana isplate
Na iznos od 25,44 eura	od dana	15.07.2009.	godine do dana isplate
Na iznos od 23,42 eura	od dana	14.08.2009.	godine do dana isplate
Na iznos od 26,00 eura	od dana	11.09.2009.	godine do dana isplate

Na iznos od	26,67 eura	od dana	12.10.2009.	godine do dana	isplate
Na iznos od	28,55 eura	od dana	13.11.2009.	godine do dana	isplate
Na iznos od	28,26 eura	od dana	14.12.2009.	godine do dana	isplate
Na iznos od	33,34 eura	od dana	14.01.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	36,60 eura	od dana	10.02.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	35,90 eura	od dana	11.03.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	39,13 eura	od dana	12.04.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	45,07 eura	od dana	11.06.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	46,35 eura	od dana	13.07.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	53,33 eura	od dana	11.08.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	53,09 eura	od dana	14.09.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	67,57 eura	od dana	12.10.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	59,13 eura	od dana	12.11.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	61,08 eura	od dana	07.12.2010.	godine do dana	isplate
Na iznos od	70,24 eura	od dana	12.01.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	71,06 eura	od dana	14.03.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	67,80 eura	od dana	14.03.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	69,77 eura	od dana	13.04.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	69,87 eura	od dana	12.05.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	75,89 eura	od dana	13.06.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	88,68 eura	od dana	12.07.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	103,24 eura	od dana	11.08.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	119,13 eura	od dana	13.09.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	94,05 eura	od dana	20.09.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	85,61 eura	od dana	11.11.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	86,17 eura	od dana	12.12.2011.	godine do dana	isplate
Na iznos od	87,33 eura	od dana	13.01.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	94,61 eura	od dana	14.02.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	96,79 eura	od dana	13.03.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	94,41 eura	od dana	13.04.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	94,05 eura	od dana	11.05.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	95,26 eura	od dana	13.06.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	97,36 eura	od dana	12.07.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	94,74 eura	od dana	10.08.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	94,02 eura	od dana	13.09.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	87,59 eura	od dana	11.10.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	93,13 eura	od dana	31.10.2012.	godine do dana	isplate
Na iznos od	1.699,46 eur	od dana	31.10.2012.	godine do dana	isplate

s tim da se stopa zatezne kamate za razdoblje do 31.07.2015. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u razdoblju od 01.08.2015. do 31.12.2022. određuje se za svako polugodište uvećanjem za tri postotna poena prosječne kamate stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, a koju prosječnu kamatnu stopu za referentno razdoblje utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01.01.2023. do 29.12.2023. određuje se za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri

postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II./ Nalaže se tuženiku Hrvatskoj poštanskoj banci d.d. OIB 87939104217 naknaditi tužiteljici Dubravki Marušić OIB 22249631360 trošak parničnog postupka u iznosu od 1.769,31 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 29. srpnja 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III./ Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Dubravka Marušić u ovom parničnom predmetu od tuženika Hrvatske poštanske banke d.d., kao pravnog slijednika Volksbank d.d., potražuje vraćanje plaćenoga primjenom ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli u CHF te promjenjivoj kamatnoj stopi, sadržanih u ugovoru o kreditu zaključenom 5. lipnja 2007. između tužiteljice kao korisnice kredita i prednika tuženika kao kreditora, u iznosu od ukupno 4.767,72 EUR sa zakonskom zateznom kamatom kao što je to navedeno pod točkom I./ izreke ove presude, uz naknadu troška parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da su tužba i tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovani. I-tuženik ističe prigovor zastare; tvrdi da utvrđenja iz parnice "Potrošač" nisu primjenjiva na ugovorni odnos koji je predmet tužbe; navodi da sve i kada bi utvrđenja iz te parnice bila primjenjiva, da niti tada nema mjesta izravnoj primjeni presude VTS-a i automatskoj vezanosti ovog suda utvrđenjima iz presude VTS-a te da sve i kada bi presuda iz parnice "Potrošač" bila primjenjiva, da ugovorne odredbe ugovora o kreditu koje su obuhvaćene ovom tužbom za ništetnost nisu utvrđene ništetnima u toj parnici; da tužitelj nije niti pokušao dokazati da se radi o odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i koje su suprotno načelu savjesnosti i poštenja dovele do neravnoteže među strankama te da ugovorna odredba o valutnoj klauzuli ne uzrokuje, protivno načelu savjesnosti i poštenja, značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Stoga predlaže tužbeni zahtjev odbiti te potražuje naknadu troška parničnog postupka.

3. Tijekom postupka pročitane su sve isprave u spisu, izveden je dokaz financijskim vještačenjem te su saslušani svjedok Branko Marušić i tužiteljica.

4. Po ovako provedenom postupku, ocijenivši izvedene dokaze primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku te primjenjujući materijalno pravo na tako utvrđeno činjenično stanje, ovaj sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. Između stranaka nije sporno:

- da je tužiteljica 5. lipnja 2007. s Volksbank d.d., pravnim prednikom tuženika Hrvatske poštanske banke d.d. (u daljnjem tekstu: tuženik), zaključila ugovor o kreditu broj 208525, na temelju kojega joj je tuženik stavio na raspolaganje iznos od 23.389,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB važećem na dan isplate kredita (list 11-18 spisa, u daljnjem tekstu: Ugovor o kreditu) te

- da je ugovoreno da se mjesečni anuitet izračunava primjenom promjenjive kamatne stope (čl. 2.1 Ugovora o kreditu) te valutna klauzula: da tužiteljica kao korisnica kredita otplaćuje kredit u jednakim mjesečnim anuitetima u iznosu od 333,89 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za devize važećem na dan dospijeca (čl.8.st.1. Ugovora o kreditu).

5.1 Između stranaka je sporna osnova tužbenog zahtjeva. Nadalje je sporno je li utuženo potraživanje zastarjelo.

6. Tužiteljica je iskazala da je htjela kupiti novi auto, jer da je imala auto koji je bio star, a dvoje djece i svoje roditelje za voziti i trebao joj je siguran auto. Nadalje je iskazala da je imala siguran posao i primanja, pa time i kreditnu sposobnost te da se došla u svoju matičnu banku raspitati za ugovor o kreditu, no da joj je tamo rečeno da se ugovor o kreditu za kupnju automobila sklapa u bankama koje imaju takve ugovore s auto kućama. Potom je otišla u auto kuću Zubak u Požegi, tamo joj je rečeno da oni rade s Volksbank d.d. te su je uputili da donese svoje potvrde o plaći. Bili su jako zadovoljni s njezinim primanjima, rekli su joj da je to sve super, da je kreditno sposobna i dali su joj ugovor koji je bio već u cijelosti napisan i poslali su je s tim ugovorom k javnom bilježniku.

6.1 Tužiteljica je iskazala nadalje da "to sve bilo kao na traci" te da joj nije bilo na kraj pameti da bi se cjelokupno iskustvo s predmetnim kreditom moglo pretvoriti u traumu koja je uslijedila. Tužiteljin uvjerljiv iskaz svrsishodno je citirati: "Pa nije mi to bio prvi kredit u životu, ali koja je to bila trauma, koji je to osjećaj kada svaki tjedan dočeka kada se vratite kući s posla u poštanskom sandučiću koverta u kojoj piše koliko ste još dužni, to je obična plava koverta, nije preporučena pošiljka, muka vam je od vlastitog poštanskog sandučića, to mi je izazivalo probavne tegobe koje su trajale po cijeli dana kada bih otvorila sandučić i našla takvu obavijest banke. Onda dođem na posao, pa ni tamo nema mira jer svi samo o tome pričaju, svi su digli te kredite u "švicarcima", pa si onda misliš jesam li ja glupa što sam podigla takav kredit, a onda saznam da ga je digla i moja doktorica, za stan u Zagrebu i tako se čovjek stalno vrti u krug. Rata nam je bila porasla s 1.200,00 kn na 2.400,00 kn, to je stvarno bilo - odnio vrag šalu... Osim što je ta rata rasla nenormalno i financijska iscrpljivala našu obitelj osjećala sam veliku krivnju što sam htjela kupiti novi auto i supruga na to nagovorila, iako je on htio da kupimo polovni. Taj ugovor o kreditu se činio sigurnim, Švicarska je za nas bila pojam."

6.2 Naposljetku je tužiteljica iskazala da je prije zaključenja predmetnog ugovora o kreditu nitko nije upozorio da bi se takvo što moglo dogoditi, da ona nema nikakvo posebno financijsko obrazovanje niti znanje o financijama te da je znala koliko će iznositi rata kada je bila potpisala taj ugovor, da ga nikada ne bi zaključila; kao i da se nije pregovaralo niti o jednoj odredbi ugovora, sve je banka bila unaprijed sastavila te da se ona, kao niti njezin suprug, nikada nisu bavili nikakvim obrtništvom, ni poduzetništvom te da su auto kupljen predmetnim kreditom koristili isključivo za svoje vlastite potrebe.

6.3 Svjedok Branko Marušić iskazao je da je u zaključenju ugovora o kreditu koji je njegova supruga (tužiteljica) podigla radi kupnje auta u tadašnjoj Volksbanci d.d. sudjelovao utoliko što sam bio s njom u auto kući, u kojoj su je uputili u banku te da je tužiteljicu odvezao u banku i čekao je ispred. Nadalje je svjedok iskazao da mu je tužiteljica, kada je izašla iz banke, rekla da su joj ponudili kredit s odličnim uvjetima, no na kraju se to iskustvo pretvorilo u totalnu katastrofu te da mu se muka tog cjelokupnog iskustva sjetiti jer da je on krivio suprugu za taj kredit, zato što je ona odlučila da kupe za njihovu obitelj novi auto te da je on tužiteljici govorio da su mogli kupiti polovni, kao što su uvijek do tada kupovali.

6.4 Suglasno tužiteljici, svjedok Branko Marušić iskazao je da su auto kupljen predmetnim kreditom koristili isključivo za potrebe njihove obitelji te da se nijedan od članova njihove obitelji nikada nije obavio obrtništvom niti poduzetništvom, već da su radili za svoje plaće. Prema daljnjem iskazu ovoga svjedoka, on je pročitao ugovor o kreditu koji je njegova supruga zaključila, ali da jednako kao niti ona u trenutku kada je taj ugovor potpisala, nije mogao predvidjeti da će se taj kredit pretvoriti u takvu noćnu moru za njihovu obitelj. Naposljetku je ovaj svjedok iskazao da je on bio protiv kupnje novog auta, a time i protiv bilo kakvog kredita, pa da je stoga da dobro pogledao i razmislio koliko će im iznositi rata te da mu nije padalo ni na kraj pameti da bi ona toliko mogla porasti te da koliko god da je bio ljut na svoju suprugu (tužiteljicu), da je isto tako znao da niti ona ne bi na to pristala, da su joj u banci bilo što objasnila, jer da "nije luda".

7. Ovaj sud nalazi da su tužiteljica i svjedok Branko Marušić iskazivali jasno i logično te potpuno suglasno sadržaju pregledanog Ugovora o kreditu, pa stoga ovaj sud njihove iskaze ocjenjuje u cijelosti istinitima. Naime, iz ugovora o kreditu, a što nije ni sporno, proizlazi da se radi o kreditu s valutnom klauzulom u CHF te promjenjivom kamatnom stopom te nadalje da je namjena kredita kupnja vozila (čl. 3. Ugovora o kreditu). Nadalje, pregledavanjem predmetnog Ugovora o kreditu, kao i saslušanjem tužiteljice, utvrđeno je da je Ugovor o kreditu standardizirani (tipski) ugovor sastavljen i otisnut od strane prednika tuženika, dakle banke. Odredbom čl. 81.st.1. Zakona o zaštiti potrošača "Narodne novine" broj 96/2003, 46/2007 - dalje: ZZP) koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog Ugovora o kreditu propisano je da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

8. Odredbom čl. 3. st. 1 ZZP određeno je da je potrošač fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Iz sadržaja Ugovora o kreditu ne proizlazi da je tužiteljica bila kreditirana kao trgovac. Naime, u tom Ugovoru nije

navedeno zanimanje ili djelatnost tužiteljice, kao niti za koju bi to poslovnu aktivnost ili poduzetničku djelatnost tužiteljica bila kreditirana, a što bi bilo sasvim očekivano da je tužiteljica kreditirana kao trgovac. Nadalje, saslušanjem tužiteljice i svjedoka Branka Marušića te prihvaćanjem njihovog logičnog, uvjerljivog, spontanog i iskrenog iskaza utvrđeno je da tužiteljica sredstvima pribavljenim kreditom kupila auto, koji je korišten za osobne potrebe članova njezine obitelji. Ovaj sud slijedom izloženoga zaključuje da tužiteljica Ugovor o kreditu s tuženikom nije zaključila u svrhe koje su bile namijenjene njezinom zanimanju, poslovnoj aktivnosti niti poduzetničkoj djelatnosti, što znači da je tužiteljica potrošač u smislu odredbe čl. 3. st. 1. al. 9. ZZP te da kao potrošač uživa zaštitu prema odredbama ZZP.

9. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-6632/2017-10 od 14.06.2018. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 04.07.2013. (ovo je notorno i među strankama nesporno), te je u odnosu na ovdje tuženika pravomoćno odlučeno da je tuženik u razdoblju od 01.01.2004. do 31.12.2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima te koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, kao i promjenjiva kamatna stopa, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača, te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te je naloženo skupini banaka među kojima je i tuženik da prekinu s gore opisanim postupanjem i zabranjuje im se takvo ili slično postupanje u buduću.

10. Odredba čl. 502. c ZPP propisuje direktan učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača te je ovaj sud vezan za utvrđenja iz gore navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. za utvrđenje da su ništetne odredbe ugovora o valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi, pod pretpostavkom da je tužiteljica Ugovor o kreditu zaključila kao potrošač, a koja činjenica je utvrđena slijedom izloženoga pod točkom 8. ovoga obrazloženja.

11. Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (čl. 81. st.1. ZZP).

12. Iz nalaza i mišljenja vještakinje za financije Petre Blašković, koje je ovaj sud u potpunosti prihvatio jer je izrađen u skladu s pravilima struke, te na računski dio kojega primjedbi nisu imale niti stranke, proizlazi da je tužiteljica primjenom ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli tuženiku isplatila iznos od ukupno 4.676,72 EUR (Tablica 3 nalaza i mišljenja vještaka, list 136-137 spisa), na dane kao što je to u tablici navedeno, pa je

stoga, ocijenivši prethodno da je uslijed primjene ništetnih odredbi ugovora o kreditu, a imajući pritom u vidu s jedne strane kupovnu moć tužiteljice kao potrošača te s druge strane tuženika – banku, koja je trgovačko društvo specijalizirano za pružanje financijski usluga, prouzročena značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, na štetu tužiteljice kao potrošača, na temelju odredbe čl. 323. st. 1. i čl. 1111. st. 1. ZOO odlučeno kao pod točkom I./ izreke ove presude. Pritom se odluka o početku tijeka zatezne kamate temelji na odredbi čl. 1115. ZOO, jer je tuženik nesavjestan stjecatelj. Naime, tuženiku je od zaključenja predmetnog Ugovora o kreditu bilo poznato da je u taj Ugovor ugradio ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi. Tužbenim zahtjevom zatraženi iznos nije umanjen za tzv. negativne razlike jer tužiteljica nije od tuženika ništa primila, pa nema osnove za umanjivanje prekomjerno plaćenih iznosa primjenom ništetnih ugovornih odredbi u korist tuženika, jer tužiteljica nije primjenom tih odredbi od tuženika ništa stekla.

13. Prethodno je neosnovanim ocijenjen prigovor zastare. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/2012 od 04.07.2013., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod brojem PŽ-6632/2017 od 14.06.2018., pravomoćno je odlučeno u odnosu na tuženika o nedopuštenosti odredbi o promjenjivosti kamatnih stopa sukladno jednostranoj odluci banke, te je valutna klauzula o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo pravomoćno utvrđena ništetnom, te se ima smatrati temeljem odredbe čl. 502.c ZPP-a da tužiteljici pravo na isplatu s oba ova osnova teče upravo od tog datuma, tj. od 14. lipnja 2018. Istovjetan stav o zastari zauzet i na prvoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 31.01.2022. (1/22) posl. br. Su-IV-33/2022-2. Kako je tužba u ovom predmetu podnesena 13. lipnja 2019., ista je podnesena unutar petogodišnjeg zastarnog roka za tražbine s naslova stečenog bez osnova iz čl. 225. ZOO-a, pa nema mjesta primjeni odredbe čl. 214. st. 1. ZOO-a u korist tuženika.

14. O trošku parničnog postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 154. st.1. i čl. 155. ZPP.

14.1 Tužiteljici je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku i to za sastavljanje tužbe - 100 bodova prema Tbr. 7/1 OT, za sastavljanje podneska od 07.01.2022., 09.06.2023. i od 09.08.2023. po zatraženih 50 bodova prema Tbr. 8/1 OT, za sastavljanje podneska od 04.04.2023. 25 bodova prema Tbr. 8/4 OT, te za zastupanje na ročištima 19.01.2022., 27.03.2023. i 22.05.2026. po 100 bodova prema Tbr 9/1 OT, što iznosi ukupno 575 bodova, odnosno 1.150,00 EUR te uvećano za PDV Ukupno 1.437,50 EUR. Nadalje joj je priznat trošak vještačenja u iznosu od 331,81 EUR, pa je stoga rješenjem sadržanim pod točkom II./ izreke ove presude tužiteljici dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od ukupno 1.769,31 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana donošenja ove presude pa do isplate.

14.2 Tužiteljici nisu priznati zatraženi troškovi: sastavljanja podneska od 23.04.2020. jer tužiteljica u prilogu tog podneska dostavlja punomoć koju je bila dužna dostaviti uz tužbu te podnesaka od 11.11.2020. i od 03.12.2020. jer u tim podnescima tužiteljica ispravlja tužbu, što znači da troškovi sastavljanja tih podneska predstavljaju slučaj koji je pogodio tuženicu, pa stoga padaju na njezin teret, neovisno o ishodu parnice (arg. iz čl. 156. st.1. ZPP); trošak sastavljanja požurnica od 31.03.2025. i od 06.06.2025. jer je eventualno nepostupanje suda slučaj koji pogađa obje stranke u postupku, pa ne može pasti na teret tuženiku (arg. iz čl. 156. st.1. ZPP) te trošak pristupa na ročište

16.09.2025. jer je to ročište odgođeno zbog greške u pozivu na isto; dakle, slučajem koji pogađa obje stranke u postupku, pa ne može pasti na teret tuženiku (arg. iz čl. 156. st.1. ZPP) te trošak ročišta za objavu jer se od uvođenja e-oglasne ploče ne radi o radnji potrebnoj radi vođenja parnice, što znači da trošak te radnje ne može pasti na teret suprotne stranke u postupku (čl. 155. st.1. ZPP). Naposljetku, nije joj priznat trošak sudskih pristojbi jer su stranke u ovakvim parnicama oslobođene od plaćanje sudskih pristojbi, a u spisu nema ni dokaza da je tužiteljica platila pristojbu na tužbu.

14.3 Budući da je u cijelosti izgubio parnicu, rješenjem sadržanim pod točkom III./ izreke ove presude odbijen je zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka.

U Zagrebu, 29. srpnja 2026.

Sutkinja
Katarina Jukić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila,
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužiteljici po pun.
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-3088b-5f92a**

Kontrolni broj: **0466a-21ef9-15c00**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.